

Kasutatud mõisted raamatu kontekstis

KULTUURIPOLIITIKA – riigi (ja omavalitsuse) kultuuri puudutavate otsuste, tegevuste ja valikute kogum.

KULTUURIKORRALDUS – käsiraamatus käsitleme kohaliku omavalitsuse kultuurikorraldust kultuuriorganisatsioonide administratiivsete funktsioonide täitmisena, süsteemi ja tingimuste loomisenä ning arengu suunamisena, et inimesed osaleksid kultuuriprotsessides nii looja kui tarbijana.

KULTUURITEENUS – elanike võimalus osaleda harrastajana kultuuriprotsessis (osalemine kooris, rahvatantsurühmas jm); saada tarbijana kultuurialaseid emotsioone (teater, kontsert, kino jm); saada kultuuriasutuse kaudu teadmisi/informatsiooni enesetäiendamiseks (raamatukogu, muuseum jne); osaleda ühistegevuses (tähtpäevad, sündmused jm ühistegevused (talgud jms)).

KOGUKOND – inimrühm, mis on seotud teatud sotsiaalsete suhete võrgustikuga.

LOOMEMAJANDUS – majandusvaldkond, mis põhineb individuaalsel ja kollektiivsel loovusel, oskustel ja andel ning mis on võimeline looma heaolu ja töökohti intellektuaalse omandi loomise ja peamise müügiargumendina kasutamise kaudu ning kus kultuuriline või loominguline sisu on väärtuspakkumise peamine osa.

RAHVAKULTUUR – rahvakultuuri valdkond hõlmab loomingulist ja rahvuslikel traditsioonidel põhinevat harrastus- ja kutselist (või professionaalset) tegevust, pärimuskultuuri, vaimset kultuuripärandit, rahvapäraste (või rahvalike) ja paikkondlike kultuuritraditsioonide uurimist, hoidmist, arendamist ja jäädvustamist, kultuurisündmusi ning seltsitegevust, koolitust ja täiendõpet.

VAIMNE KULTUURIPÄRAND – on põlvest põlve edasi antavad tavad, esitus- ja väljendusvormid, teadmised, oskused ning nendega seotud tööriistad, esemed, artefaktid ja kultuuriruumid, mida kogukonnad, rühmad ja mõnel juhul üksikisikud tunnustavad oma kultuuripärandi osana ning hoiavad elavas ja loovas kasutuses.

KULTUURIRANITS – Kultuuriministeeriumi eestvedamisel loodud toetusmeede, mis võimaldab koostöös koolide ja omavalitsustega lastel ja noortel külastada õppeprogrammi osana teatrietendusi, kinoseansse, muuseume või muud valdkonnas pakutavat.

UNIVERSAALDISAIN – universaalset disaini kirjeldatakse enamasti kui toodete ja keskkondade kujundamist nii, et need oleksid võimalikult suures ulatuses kasutatavad kõigile inimestele, ilma et oleks vaja kohandada või disainida.

ELAMUSMAJANDUS – uus majanduslik mõtlemine ja pakkumine, mille järgi me ei paku mitte pelgalt toodet või teenust, vaid elamusi, mida nende toodete või teenuste tarbimisel saadakse.

KULTUURITÖÖTAJA – kultuurivaldkonnas töötav isik.

KULTUURIRUUMID – piirkonna ja kogukondade pärimuskultuuriline eripära.